

Sygn. akt I C 559/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 listopada 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko (...) SA z/s w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA z/s w W. na rzecz powoda Ł. K. kwotę 3.435,39 zł (trzy tysiące czterysta trzydzieści pięć złotych 39/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 03.12.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.089 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 559/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 06.12.2016 r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu – Sądu Gospodarczego powód Ł. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) Ł. K. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) SA w (...).453,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 28 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od składanego dokumentu pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14.10.2016 r. nabył od poszkodowanego T. K. wszelkie wierzytelności, jakie jemu przysługiwały od strony pozwanej w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 19.08.2016 r., a dotyczące wynajmu pojazdu zastępczego i holowania uszkodzonego pojazdu.

Powód wskazał, że pozwem dochodzi zapłaty należnego odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i holowania uszkodzonego pojazdu powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 19.08.2016 r. w pojeździe m-ki A. o nr rej. (...), będącym własnością poszkodowanego T. K..

Powód podnosił, że dochodzona pozwem w niniejszej sprawie kwota stanowi rzeczywisty koszt wynajmu pojazdu zastępczego w niezbędnym i uzasadnionym okresie oraz rzeczywisty koszt niezbędnego holowania uszkodzonego pojazdu. Powód wskazał, że dochodzi odszkodowania z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku ubezpieczeniowego u strony pozwanej. Czas najmu pojazdu zastępczego był uzasadniony okresem likwidacji szkody przez stronę pozwaną. Na czas rozliczenia szkody poszkodowany korzystał z samochodu zastępczego, który był mu niezbędny m.in. do pracy, a nadto poszkodowany nie dysponował innym samochodem, którym mógłby się poruszać.

W zakresie stawki najmu pojazdu zastępczego w kwocie 230 zł netto za dobę, powód podniósł, że poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania firmy, która zaoferuje najtańszy wynajem pojazdu zastępczego, a wynajęty pojazd był analogiczny do tego, który uległ uszkodzeniu. Powód podniósł, że inne firmy zajmujące się wynajmem pojazdów najem pojazdu tej samej klasy ustaliły na kwotę 299 zł płatne z góry, z tym że do tych cen należy dodatkowo doliczyć cenę kaucji oraz innych kosztów dotyczących zniesienia limitu kilometrów czy limitu terytorialnego. Powód twierdził, że w porównaniu z innymi ofertami, jego oferta była najkorzystniejsza, jaką poszkodowany znalazł.

Powód domagał się też odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 3.435,39 zł liczonych od dnia 28.11.2016 r. do dnia zapłaty na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powód wskazał, że zawiadomił stronę pozwaną o szkodzie w przedmiocie auta zastępczego oraz holowania w piśmie sporządzonym w dniu 26.10.2016 r., a zatem odszkodowanie powinno być wypłacone najpóźniej w dniu 25.11.2016 r. Strona pozwana pozostaje więc, zdaniem powoda, w opóźnieniu od dnia 28.11.2016 r.

Postanowieniem z dnia 13.01.2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16.03.2017 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie nakazał stronie pozwanej zapłatę kwoty dochodzonej pozwem wraz z określonymi kosztami postępowania.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty strona pozwana zaskarżyła go w całości oraz wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu strona pozwana oświadczyła, że nie przeczy że otrzymała zgłoszenie szkody z dnia 19.08.2016 r. dotyczącej pojazdu A. o nr rej. (...). Strona pozwana nie kwestionowała też co do zasady swojej odpowiedzialności za szkodę w mieniu poszkodowanego T. K. na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu sprawy oraz faktu wypłaty kwoty 2.583 zł tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego oraz kwoty 153,75 zł tytułem kosztów holowania.

Strona pozwana podniosła jednak, że poszkodowanemu nie przysługuje odszkodowanie w większym zakresie. Strona pozwana uznała zasadność wynajmu pojazdu zastępczego za okres 10 dni, ponieważ uznano 7 dni za oczekiwanie na oględziny, technologiczny czas naprawy pojazdu wynosił według strony pozwanej 2 dni, 2 dni były wolne od pracy oraz dodatkowy 1 dzień strona pozwana uznała na organizację naprawy. Strona pozwana uznała też za właściwą stawkę najmu pojazdu zastępczego na kwotę 210 zł netto + podatek VAT jako średnią na terenie zamieszkania poszkodowanych w dacie powstania szkody oraz klasy pojazdów. Strona pozwana podniosła, że wystarczy prześledzić ogłoszenia wypożyczalni samochodów na lokalnym rynku. Odnośnie kosztów dotyczących holowania, strona pozwana wskazała, że ze zgłoszonego roszczenia uznała kwotę 153,75 zł, ponieważ jej zdaniem taka kwota jest zasadna przy holowaniu pojazdu do 25 km, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

W ocenie strony pozwanej dochodzone roszczenie jest niezasadne i z tego względu powództwo podlegało oddaleniu. Strona pozwana zaprzeczyła tym twierdzeniom powoda, których wyraźnie nie przyznała. Zdaniem strony pozwanej w realiach sprawy, wypłacone odszkodowanie w całości kompensowało szkodę związaną z najmem pojazdu zastępczego. Zdaniem strony pozwanej odszkodowanie winno być ustalone w wysokości zapewniającej kompensatę powstałej szkody, nie może prowadzić do niezasadnego wzbogacenia poszkodowanego czy też powiększenia rozmiaru szkody. Podniosła również, że zgodnie z art. 354 § 2 Kc na wierzycielu spoczywa obowiązek współpracy z dłużnikiem przy naprawianiu szkody; obowiązkiem wierzyciela jest też zapobieganie zwiększaniu się szkody (art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Zdaniem strony pozwanej zastosowane przez powoda stawki są rażąco zawyżone i odbiegają od stawek stosowanych na rynku lokalnym. Ponadto podniosła, że to na powodzie spoczywa ciężar dowodu wykazania swoich twierdzeń zgodnie z art. 6 Kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 19.08.2016 r. w kolizji drogowej, do której doszło w K. został uszkodzony samochód osobowy m-ki A. o nr rej. (...), będącym własnością poszkodowanego T. K.. Strona pozwana jest ubezpieczycielem sprawcy kolizji w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(bezsporne)

Poszkodowany T. K. na podstawie umowy najmu samochodu zastępczego z dnia 19.08.2016 r. wynajął od powoda, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w M. w zakresie m.in. konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych, pojazd zastępczy m-ki V. (...). Okres najmu pojazdu zastępczego trwał 20 dni, tj. od dnia 19.08 do 07.09.2016 r. Koszt związany z najmem pojazdu zastępczego, jakim został obciążony poszkodowany, wyniósł 5.658 zł brutto (20 dni x stawka 230 zł netto + 23 % podatku VAT). Oferta powoda charakteryzowała się najmem bezgotówkowym, bez kaucji, limitu kilometrów i limitu terytorialnego.

Dowód: - umowa najmu samochodu z dnia 19.08.2016 r. wraz z protokołem zdawczo-odbiorczym – k. 12

- faktura VAT nr (...) z dnia 13.10.2016 r. – k. 13,

- wydruk z (...) k.10,

- zeznania świadka T. K. – k. 83-84

- przesłuchanie powoda – k. 91-92

Inne firmy zajmujące się wynajmem pojazdów najem pojazdu tej samej klasy ustaliły na kwotę 299 zł płatne z góry, z tym że do tych cen należy dodatkowo doliczyć cenę kaucji oraz innych kosztów dotyczących zniesienia limitu kilometrów czy limitu terytorialnego.

Dowód: - wydruki ze stron internetowych, zawierających oferty najmu analogicznego pojazdu zastępczego – k. 18-19

Pojazd zastępczy został wynajęty w dniu powstania szkody tj. w dniu 20.08.2016 r., a zwrócony w dniu 07.09.2016 r. tj. w dniu zakończenia naprawy. Czas najmu pojazdu zastępczego zawierał się w czasokresie likwidacji szkody przez stronę pozwaną. Oględziny uszkodzonego pojazdu poszkodowanego T. K. przez pracownika strony pozwanej odbyły się w dniu 26.08.2016 r. Następnie w dniu 29.08.2016 r. strona pozwana dostarczyła do serwisu powoda kalkulację szkody, a w dniu 30.08.2016 r. zakład naprawczy powoda zamówił części niezbędne do naprawy pojazdu poszkodowanego. W dniu 10.09.2016 r. zakład naprawczy powoda przeprowadził niezbędne prace blacharskie, a 02.09.2016 r. w piątek zakład naprawczy powoda rozpoczął niezbędne prace lakiernicze, które zakończyły się w dniu 07.09.2016 r., kiedy to zakończyły się też naprawa tego pojazdu i jego odbiór.

Dowód: - arkusz naprawy pojazdu – k. 14

- faktura VAT nr (...) z dnia 13.10.2016 r. – k.13,

- zeznania świadka T. K. – k. 83-84

- przesłuchanie powoda – k. 91-92

Nadto poszkodowany poniósł koszt związany z holowaniem uszkodzonego pojazdu w wysokości 514,14 zł (418 zł netto + 23 % podatku VAT tytułem załadunku, holowania na odległości 10 km i rozładunku).

Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 13.10.2016 r. – k. 15

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 14.10.2016 r. powód nabył od poszkodowanego T. K. wszelkie wierzytelności, jakie jemu przysługiwały od strony pozwanej w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 19.08.2016 r., a dotyczące wynajmu pojazdu zastępczego i holowania uszkodzonego pojazdu.

Dowód: - umowa przelewu wierzytelności z dnia 14.10.2016 r. – k. 11,

- zeznania świadka T. K. – k. 83-84

Pismem z dnia 26.10.2016 r., doręczonym stronie pozwanej w dniu 02.11.2016 r. powód wezwał stronę pozwaną do dobrowolnej zapłaty kwoty 6.172,14 zł tytułem kosztów najmu i holowania. Strona pozwana uznała roszczenie powoda w części tj. w łącznej kwocie 2.736,75 zł, którą wypłaciła na rzecz powoda. Na sumę tę składała się kwota 2.583 zł za najem pojazdu zastępczego (według stawki 230 zł netto plus podatek VAT za dobę) oraz kwota 153,75 zł za holowanie uszkodzonego pojazdu. Strona pozwana odmówiła zapłaty za najem pojazdu zastępczego w dalszej części oraz dalszej kwoty za holowanie uszkodzonego pojazdu.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 26.10.2016 r. wraz z dowodem nadania – k. 16-17,

- pismo powoda wraz z prezentatą wpływu do strony pozwanej na kopercie - w aktach szkodowych strony pozwanej nr PL (...) – w załączeniu akt

- decyzja strony pozwanej z dnia 22.11.2016 r. – w aktach szkodowych strony pozwanej nr PL (...) – w załączeniu akt

Wynajęcie samochodu było spowodowane uszkodzeniem w kolizji samochodu poszkodowanego T. K., którym kierowała wówczas jego żona. Na czas naprawy zaproponowany mu został przez powoda samochód zastępczy. Po kolizji została wezwana Policja, bo sprawca nie chciał uznać swojej odpowiedzialności. Uszkodzony został przód samochodu poszkodowanego, bo było to zderzenie czołowe z pojazdem sprawcy. Sprawca wymusił pierwszeństwo nie respektując znaku stop przy wyjeździe z rynku w K.. Pojazd poszkodowanego po zderzeniu odmówił posłuszeństwa, nie uruchamiał się, miał uszkodzony cały przód tj. reflektory, pokrywę silnika, zderzak, chłodnicę. Poszkodowany znał wcześniej zakład naprawczy powoda i skontaktował się z nim, czy jest w stanie dokonać naprawy jego pojazdu, bo powód słynie w okolicy z jakości napraw i tzw. pomoc drogowa z zakładu naprawczego powoda przyjechała na miejsce, by odholować auto. Poszkodowany zlecił odholowanie jego pojazdu do serwisu powoda; nie było oferty odholowania oraz naprawy pojazdu poszkodowanego ze strony ubezpieczyciela sprawcy. (...) poszkodowanego trafiło do serwisu, a powód zaoferował mu auto zastępcze na czas naprawy auta. Poszkodowany sprawdził oferty innych wypożyczalni samochodów i oferta powoda była w jego ocenie najkorzystniejsza. Pojazd poszkodowanego miał automatyczną skrzynią biegów, co było bardzo ważne dla poszkodowanego, gdyż ze względu na jego schorzenia lżej mu się jeździ z taką skrzynią biegów. Powód zaoferował poszkodowanemu też samochód z taką skrzynią biegów marki V. (...). W związku z tym poszkodowany wyraził zgodę na ofertę powoda i wynajął pojazd na okres naprawy.

Dowód: - zeznania świadka T. K. – k. 83-84,

- przesłuchanie powoda – k. 91-92

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo okazało się prawie w całości zasadne.

Zgodnie z art. 822 § 1 Kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 i 3 w/w przepisu umowa ubezpieczenia, jeśli strony nie umówiły się inaczej, obejmuje szkody, o jakich mowa wyżej, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia, a uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności

cywilnej regulują również przepisy szczególne. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierującym pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub utrata, zniszczenie albo uszkodzenie mienia. Nadto zgodnie z art. 361 § 1 i 2 Kc i art. 363 § 1 Kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła; w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje m.in. straty, które poszkodowany poniósł, przy czym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W orzecznictwie sądowym ugruntowane jest, niekwestionowane zresztą przez stronę pozwaną w niniejszej sprawie, stanowisko, zgodnie z którym za normalne następstwo zniszczenia pojazdu należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona (tak m.in. wyrok SN z 08.09.2004 r. IV CK 672/03, opubl. w Lex nr 146324). Do takich normalnych następstw należy zaliczyć również niewątpliwie holowanie uszkodzonego pojazdu do zakładu naprawczego, jeśli stan techniczny tego pojazdu uniemożliwia bezpieczne i zgodne prawem poruszanie się nim.

W najnowszym orzecznictwie sądowym wyrażono też wprost jednoznaczny pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej (tak uchwała SN z 17.11.2011 r. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, OSP 2013/1/2, Biul.SN 2011/11/5, G.Prawna (...)). Za właściwy okres, za który przysługuje poszkodowanemu zwrot kosztów wynajęcia pojazd zastępczego należy natomiast uznać czas rzeczywistej naprawy z uwzględnieniem elementów procesu likwidacji szkody, co ma swoje uzasadnienie nie tylko w zasadzie pełnego odszkodowania, wynikającej z wyżej cytowanego przepisu art. 361 § 2 Kc, lecz również wynika z zasługującego na aprobatę poglądu wyrażonego w orzecznictwie sądowym, zgodnie z którym jeżeli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy w postaci wmontowania do niego nowej części zamiennej, to koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2004 r., II CK 494/03, LEX nr 145121, Biul.SN 2005/3/11).

Bezsporne jest, iż w wyniku ww. kolizji drogowej w majątku poszkodowanego (który jak wynika z ustalonego stanu faktycznego przeniósł następnie na powoda wszelkie wierzycelności z tego tytułu wobec strony pozwanej) powstała szkoda majątkowa, na którą składał się nie tylko koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, ale również koszt holowania i najmu pojazdu zastępczego. Skoro poszkodowany został pobawiony możliwości korzystania z własnej rzeczy na dotychczasowych zasadach i nie ponosi winy, a dodatkowo został obciążony, z tytułu korzystania z rzeczy zastępczej, uiszczeniem kosztów związanych z jej wynajęciem, to mógł domagać się ich zwrotu. Tym samym strona pozwana jest zobligowana do zwrotu powodowi jako następcy prawnemu poszkodowanego wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka transportu w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek uszkodzenia oraz holowanie uszkodzonego pojazdu do zakładu naprawczego. W przypadku uszkodzenia pojazdu i jego naprawy normalnym następstwem jest, iż osoba poszkodowana korzysta odpłatnie z pojazdu zastępczego przez czas, który w normalnych warunkach byłby potrzebny do naprawy tego pojazdu oraz z holowania tego pojazdu do zakładu naprawczego. Konieczność najmu pojazdu zastępczego i holowania pojazdu uszkodzonego stanowi normalne następstwo szkody w rozumieniu art. 361 Kc, za którą odpowiedzialność ponosi strona pozwana. Wobec tego utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia czy istotnego uszkodzenia (tu: uszkodzenia uniemożliwiającego normalne korzystanie z niego) oraz konieczność poniesienia kosztów jej transportu celem jej naprawy (tu: holowania) stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie prawniczym podkreśla się, że normalnym następstwem szkody w rozumieniu art. 361 § 1 Kc jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego

nie tylko w sytuacji jego zniszczenia, ale również jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu (uzasadnienie wyroku SN z 18.03.2003 r., IV CKN 1916, niepubl.). Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia (por. orzeczenie SN z 08.09.2004 r., IV CK 672/03). Fakt wynajmowania pojazdu zastępczego m.in. dla codziennego korzystania z niego w sytuacji, gdy uszkodzony pojazd służył poszkodowanemu m.in. w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe zachowanie się poszkodowanego. Jeżeli poszkodowany wskutek czynu niedozwolonego utracił możliwość korzystania z rzeczy, nie posiadając innego, wolnego i nadającego się do wykorzystania pojazdu mechanicznego, wynajmie pojazd zastępczy o zasadniczo podobnej klasie, według stawki czynszu najmu obowiązującej na lokalnym rynku i będzie korzystał z przedmiotu najmu w okresie naprawy pojazdu mechanicznego lub w okresie niezbędnym do zakupu innego pojazdu, to koszty poniesione z powyższego tytułu będą mogły być kwalifikowane jako wydatki celowe i ekonomicznie uzasadnione. Zasada pełnej kompensacji szkody wyrażona w art. 361 § 2 Kc oznacza, że rzeczywistą stratą poszkodowanego są również koszty poniesione w związku z najmem pojazdu zastępczego czy holowaniem uszkodzonego pojazdu, których nie musiałby on ponieść, gdyby nie zaistniała szkoda wskutek wypadku komunikacyjnego.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że strona pozwana przyjęła co do zasady wobec poszkodowanego swoją odpowiedzialność cywilną co do tej postaci szkody, jakimi są koszty wynajęcia pojazdu zastępczego i koszty holowania pojazdu uszkodzonego i wypłaciła powodowi jako następcy prawnemu poszkodowanego z tego tytułu określone świadczenie, które należy traktować jako świadczenie odszkodowawcze, kwestionując jednak żądane przez powoda stawki z tego tytułu oraz długość okresu niezbędnego w okolicznościach niniejszej sprawy najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego od powoda. Sporny był zatem okres, za jaki powodowi należał się zwrot kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego oraz wysokość należności z tytułu ww. najmu i holowania.

W ocenie Sądu należy uznać, że wynajem pojazdu zastępczego, wbrew stanowisku strony pozwanej, był uzasadniony w całym wskazanym przez powoda okresie tj. 20 dni od 19.08.2016 r. do 07.09.2016 r., a stawki najmu pojazdu zastępczego i holowania pojazdu uszkodzonego nie przekraczały ówczesnych stawek rynkowych, a zatem strona pozwana winna wypłacić odszkodowanie z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu oraz wynajmu auta zastępczego za cały ten okres oraz w stawkach rzeczywiście poniesionych przez poszkodowanego, który następnie przeniósł na rzecz powoda wierzytelności z tego tytułu przeciwko stronie pozwanej. Strona pozwana nie dowiodła np., że poszkodowany dysponował w tym okresie innym pojazdem, którym mógłby zastąpić uszkodzone auto; należy zatem uznać, że poszkodowany w związku z tym zmuszony był wynajmować auto zastępcze, by kontynuować normalne korzystanie z tego środka transportu w życiu codziennym, co czynił do tej pory. Należy też stwierdzić, że poszkodowany mógł zasadnie korzystać z tego samochodu zastępczego do czasu rzeczywistego zakończenia procesu naprawy tego pojazdu. Zgodzić się zatem należy z powodem, że kwestionowanie przez stronę pozwaną długości okresu najmu pojazdu zastępczego o 10 dni oraz stawki wynajmu i holowania rzeczywiście poniesionej przez poszkodowanego jest bezzasadne. Powód wykazał w ocenie Sądu, że okres najmu pojazdu zastępczego tj. 20 dni był w całości zasadny, gdyż pokrywał się z rzeczywistym okresem naprawy uszkodzonego pojazdu. Powód wykazał bowiem zasadność długości okresu naprawy pojazdu poszkodowanego. Strona pozwana, na której ciążył obowiązek procesowy w tym zakresie z art. 6 Kc, nie wykazała natomiast, by było inaczej. W ocenie Sądu strona pozwana nie wykazała bowiem, że w procesie naprawy doszło do jakichkolwiek zbędnych i istotnych przestoju, za które ponosiłby odpowiedzialność warsztat powoda lub poszkodowany. Ponadto nie można w kwestii terminu najmu pojazdu zastępczego kierować się wyłącznie tzw. technologicznym czasem naprawy pojazdu w przypadku, gdy pojazd faktycznie przebywał w serwisie naprawczym. Naprawa pojazdu powypadkowego obejmuje m.in. demontaż części uszkodzonych, wymaga oczekiwania na zamówione części zamienne, wiąże się z normalnym czasem pracy warsztatu uwzględniającym przerwy wynikające z regulacji prawa, a nadto z czynnościami czysto technicznymi, przy czym na czynności te poszkodowany realnie nie ma wpływu (tak m.in. SO we Wrocławiu w wyroku z 31.01.2013 r., II Ca 1320/12). Czas oczekiwania m.in. na wykonanie oględzin i sporządzenie kosztorysu, a także oczekiwanie na części zamienne mogą wchodzić w zakres

uzasadnionego okresu naprawy pojazdu. Nie można zatem pozbawiać poszkodowanego prawa do dysponowania sprawnym pojazdem w okresie rzeczywistego pozostawiania uszkodzonego samochodu w serwisie naprawczym. Skoro więc z ustalonego stanu faktycznego wynika, że okres kiedy powód nie mógł korzystać ze swojego uszkodzonego pojazdu wynosił 20 dni, to do zwrotu kosztów najmu za cały ten okres jest zobowiązana strona pozwana.

W ocenie Sądu nie można też zgodzić się z twierdzeniami strony pozwanej, że powód stosował zawyżone stawki cen za wynajęcie pojazdu zastępczego i za jego holowanie. Powód w ocenie Sądu wykazał w rozumieniu art. 6 Kc, że jego oferta był korzystna, gdyż cenowo nie przewyższała (a była nawet niższa) stawek rynkowych innych przedsiębiorców zajmujących się wynajmem pojazdów zastępczych, a nadto charakteryzowała się najmem bezgotówkowym, brakiem konieczności uiszczenia kaucji, brakiem limitu kilometrów i limitu terytorialnego. Nie można też tej stawki (w wysokości 230 zł netto) uznać za rażąco wygórowaną wobec przyjętej przez samą stronę pozwaną stawki netto (210 zł) za najem pojazdu zastępczego. Odnosi się też to do stawki za holowanie pojazdu. Sam poszkodowany potwierdził, że oferta powoda była konkurencyjna wobec innych firm, a nadto zakład naprawczy powoda jest znany w okolicy zamieszkania poszkodowanego (obręb tej samej gminy – K.) z jakości wykonywanych napraw i dogodności warunków usług. Nie sposób jest zatem twierdzić, że powód narzucił poszkodowanemu ofertę, wykorzystując jego swego rodzaju przymusowe położenie, z niekorzystnymi w stosunku do rynkowych warunkami. Strona pozwana, na której ciążył obowiązek procesowy w tym zakresie z art. 6 Kc, w żaden sposób nie wykazała takich okoliczności.

Z uwagi na powyższe, skoro powód mógł skutecznie żądać odszkodowania z tytułu kosztów zasadnego holowania uszkodzonego pojazdu i najmu pojazdu zastępczego w kwocie 6.172,14 zł, a strona pozwana dotąd wypłaciła powodowi jedynie kwotę 2.736,75 zł, powód mogła żądać zasadnie zasądzenia od strony pozwanej pozostałej kwoty 3.453,39 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O odsetkach od żądanej kwoty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i kosztów holowania pojazdu uszkodzonego należało orzec w oparciu o art. 481 Kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W związku z tym, że powód zgłosił szkodę z tytułu kosztów holowania i kosztów wynajmu pojazdu zastępczego stronie pozwanej pismem z dnia 26.10.2016 r. i wezwał ją do zapłaty z tego tytułu kwoty dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie, doręczonym stronie pozwanej w dniu 02.11.2016 r., strona pozwana pozostaje w opóźnieniu z zapłatą zasądzonej kwoty od dnia 03.12.2016 r. (tj. od dnia następnego po upływie 30-dniowego terminu z art. 14 ust. 1 ww. ustawy). W pozostałym zakresie powództwo ulegało oddaleniu jako pozbawione podstaw faktycznych i prawnych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 Kpc obciążając kosztami procesu w całości stronę pozwaną, gdyż powództwo podlegało uwzględnieniu prawie w całości. Zasądzona od strony pozwanej na rzecz powoda kwota 1.089 zł stanowi sumę celowych w rozumieniu art. 98 § 1 i 2 Kpc kosztów procesu poniesionych przez powoda, na którą składała się kwota 172 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 900 zł tytułem opłaty za czynności adwokata reprezentującego powoda (§ 2 pkt 3 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w aktualnym na dzień wniesienia pozwu brzmieniu) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez powoda jego pełnomocnikowi.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji wyroku.